

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Antonína Libry a přísedících Dany Velínské a PhDr. Jolany Matějkové ve věci

žalobce:

O Š , narozený dne
bytem ul. Š H K
zastoupeného Českomoravskou konfederací odborových svazů
sídlem Masarykovo nám 1484, 530 02 Pardubice

proti

žalovanému:

;

ARRIVA VÝCHODNÍ ČECHY a.s., IČO 25945408
sídlem Na Ostrově 177, 537 01 Chrudim
zastoupeného advokátem JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D.
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha - Nové Město

o 53 711,28 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 53.711,28 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 3.154,99 Kč od 1.8.2015 do zaplacení, z částky 3.169,05 Kč od 1.9.2015 do zaplacení, z částky 3.042,51 Kč od 1.10.2015 do zaplacení, z částky 3.094,31 Kč od 1.11.2015 do zaplacení, z částky 3.627,85 Kč od 1.12.2015 do zaplacení, z částky 2.450,51 Kč od 1.1.2016 do zaplacení, z částky 2.703,96 Kč od 1.2.2016 do zaplacení, z částky 2.619,60 Kč od 1.3.2016 do zaplacení, z částky 1.422 Kč od 1.4.2016 do zaplacení, z částky 2.142 Kč od 1.5.2016 do zaplacení, z částky 3.343,50 Kč od 1.6.2016 do zaplacení, z částky 4.819,50 Kč od 1.9.2016 do zaplacení, z částky 5.107,50 Kč od 1.10.2016 do zaplacení, z částky 3.739,50 Kč od 1.11.2016 do zaplacení, z částky 3.303 Kč od 1.12.2016 do zaplacení, z částky 3.721,50 Kč od 1.1.2017 do zaplacení, z částky 2.250 Kč od 1.2.2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady tohoto řízení částkou 3.886 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce jako zaměstnanec žalované a řidič linkového autobusu se po žalované svou žalobou domáhal doplatku mzdy za dobu od 1.6.2015 do 31.12.2016 s tím, že mu žalovaná neuhradila v plné výši mzdu za dobu čekání mezi spoji, ačkoliv žalobce zajišťoval linky do 50 km. Připustil, že jedenkrát jel linku nad 50 km, u ní však doplatek nepožaduje, jednalo se o výjimku v souvislosti s obnovenou linkou Hradec Králové – Špindlerův Mlýn. Uvedl, že je zaměstnancem kategorie, uvedené v § 2, písm. d) nař. vl. č. 589/2006Sb. ve znění do 31.12.2016. Žalovaná mu v uvedeném období vyplácela 50 Kč za hodinu čekání mezi spoji, ačkoliv do konce ledna 2016 mu měla vyplácet 87 Kč za hodinu a od 1.2.2016 částku 95 Kč za hodinu. Za uvedené období se celkem jednalo o doplatek ve výši žalované částky. K jeho výzvě na doplacení mzdy mu žalovaná argumentovala kolektivní smlouvou, která řešila problematiku, tzv. dělené směny. S tím ale žalobce nesouhlasí. Uvedl, že rozhodnutí o dělených směnách musí být zaměstnavatelem učiněno předem. V době mezi rozdělenými směnami musí mít zaměstnanec reálnou možnost využít tuto dobu jako dobu svého osobního volna. Tyto podmínky ale v jeho případě splněny nebyly. Žalovaná určovala denní výkon práce žalobce, tzv. turnusy, které určovaly místo a čas začátku a konce (konečné zastávky) spojů, kterými byl dán i začátek a konec směny, ale nejednalo se o tzv. rozdělení směn. Žalobou požadoval úhradu uvedeného doplatku, a to včetně úroků z prodlení podle výplatních termínů za jednotlivé měsíce.
2. Ve věci byl vydán soudem platební rozkaz, proti kterému žalovaná včas podala odpor, v němž potvrdila, že žalobce je jejím zaměstnancem na základě pracovní smlouvy ze dne 16.10.1989, že v době od 1.6.2015 do 31.1.2016 vykázal celkem 664,94 hodin čekání mezi spoji, za což mu bylo vyplaceno celkem 32.247 Kč. Pro období od 1.2.2016 do 31.12.2016 ale s ohledem na zavedení tzv. rozdělených směn žalobci žádné mzdové nároky nevznikly, protože k žádnému čekání mezi spoji nemohlo dojít pro rozdělení směny. Pro období od 1.6.2015 do 31.12.2015 žalovaná potvrdila, že žalobce byl řidičem linkové autobusové osobní dopravy, u které délka žádného ze spojů nepřesáhla 50 km. Odkázala se na ust. § 3, písm. a) nař. vl. č. 589/2006Sb. ve znění od 1.1.2009 do 31.12.2016, podle kterého doba čekání mezi spoji na linkách, určených jízdním řádem, nebyla pracovní dobou. Z toho důvodu považuje úhradou 50 Kč za hodinu nároky žalobce za vyrovnané. Pro dobu od 1.2.2016 do 31.12.2016 se žalovaná odvolala na znění kolektivní smlouvy, ve které bylo uvedeno, že pokud dojde k přerušení práce řidičů autobusů na dobu alespoň 16 minut, nezapočítává se tato doba do pracovní doby a nepřísluší tedy za ni mzda. Uvedla, že takto docházelo k rozdělení pracovních směn na více částí a v této době zaměstnanec pro zaměstnavatele nevykonával práci, nemusel se zdržovat na žádném konkrétním místě, mohl si vyřizovat soukromé záležitosti, nebyl povinen opatřovat svěřené věci a se svým časem mohl volně nakládat. Tento čas, s ohledem na vznik rozdělených směn není dobou čekání mezi dvěma spoji a za dělenou směnu podle kolektivní smlouvy zaměstnanců byla vyplácena odměna 50 Kč za každou celou hodinu přerušení práce.
3. Ze shodného tvrzení účastníků řízení a dohod o změnách pracovní smlouvy žalobce ze dnů 1.8.2002 a 30.3.2007 soud zjistil, že žalobce je zaměstnancem žalované od 16.10.1989 s druhem práce – řidič autobusu minimálně od 1.8.2002 a žalovaná smlouvy uzavírala ještě pod názvem CONNEX Východní Čechy, a.s.
4. Ze mzdového výměru ze dne 30.1.2015 soud zjistil, že žalobci od 1.2.2015 náležela mzda 87 Kč za hodinu.
5. Ze mzdového výměru ze dne 19.2.2016 soud zjistil, že žalobci od 1.2.2016 náležela mzda 95 Kč za hodinu.
6. Z výplatních pásek (mzdových listů) žalobce za měsíce červen 2015 až prosinec 2016 soud zjistil, že žalobci za čekání (v době od června 2015 do prosince 2015) a za přerušení práce (v době od

ledna 2016 do prosince 2016) byla vyplácena částka 50 Kč za hodinu a celkem takto bylo žalovanou zapláceno 1.308,24 hodin.

7. Odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku ve smyslu nař. vl. č. 589/2006Sb. se vztahuje mj. na členy osádky nákladního automobilu nebo autobusu v silniční dopravě, kterými jsou řidiči, pomocníci řidiče a průvodčí (§ 2, písm. a) uvedeného nař. vlády) a dále na zaměstnance městské hromadné dopravy, kteří jsou členy osádky autobusu, zaměstnanci, kteří organizují silniční městskou dopravu a členové osádky autobusu linkové osobní dopravy, u které délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km (§ 2, písm. d) uvedeného nař. vlády).
8. Pracovní dobou člena osádky nákladního automobilu nebo autobusu je doba řízení vozidla, nakládka a vykládka, kontrola a dohled nad cestujícími při nastupování do autobusu nebo vystupování z autobusu, čištění a prohlídka vozidla, sledování nakládky a vykládky, práce na zajištění bezpečnosti vozidla nákladu nebo cestujících, technická údržba vozidla, administrativní práce spojené s řízením vozidla a nezbytná jednání před správními jednání, související s plněním pracovních úkolů, čekání na nakládku a vykládku, jejíž doba není předem známa, s výjimkou doby čekání mezi spoji ve veřejné linkové osobní dopravě v rámci linky časově a místně určené jízdním řádem (§ 3, písm. a) nař. vl. č. 589/2006Sb.).
9. Za dobu čekání mezi spoji ve veřejné linkové osobní dopravě v rámci linky časově a místně určené jízdním řádem, přísluší zaměstnanci, který je řidičem autobusu v linkové osobní dopravě odměna nejméně 50 Kč za každou celou hodinu, není-li v kolektivní smlouvě stanoveno jinak. Doby čekání mezi spoji se počítají (§9a nař. vl. č. 589/2006Sb. ve znění nař. vl. č. 353/2008Sb.)
10. Z provedeného řízení vzal soud za prokázané, že žalobce byl mj. v době od 1.6.2015 do 31.12.2016 zaměstnancem žalované na základě uzavřené pracovní smlouvy, že v tomto období vykonával práce řidiče autobusu linkové osobní dopravy s tím, že délka žádného ze spojů nepřesáhla 50 km, že podle pracovní smlouvy byla mzda splatná do 25. dne následujícího měsíce, po měsíci, za který byla mzda vyplácena, že podle mzdového výměru činila mzda žalobce v době od 1.2.2015 do 31.1.2016 částku 87 Kč za hodinu a v době od 1.2.2016 částku 95 Kč za hodinu, ale za dobu čekání mezi jednotlivými spoji žalovaná žalobci hradila pouze 50 Kč za hodinu s odkazem na § 9a a § 28, odst. 3 nař. vl. č. 589/2006Sb. ve znění účinném do 31.12.2016 a znění kolektivní smlouvy, podle které přerušeni práce od 16 minut se do pracovní smlouvy nezapočítává. Ze shodného tvrzení účastníků řízení bylo prokázáno, že žalobce čekal mezi jednotlivými spoji na linkách, nepřesahujících 50 km, celkem 1.308,24 hodin, které byly vykázány i na výplatních páskách žalobce.
11. Při rozhodování ve věci soud vyšel z právního názoru, který odpovídá ustálené judikatuře Nejvyššího soudu ČR (rozsudek ze dne 26.9.2017 ve věci 21 Cdo 4959/2016), který vycházel z toho, že nař. vl. č. 589/2006Sb. ve znění účinném od 1.1.2009 do 31.12.2016, které upravovalo pracovní dobu a dobu odpočinku zaměstnanců v dopravě kategorizovalo tyto zaměstnance do 7 samostatných skupin, a to § 2 tohoto nařízení vlády. Jako samostatné kategorie mj. určilo členy osádky nákladního automobilu nebo autobusu v silniční dopravě, kterými jsou řidiči, pomocníci řidiče a průvodčí (§ 2, písm. a) uvedeného nař. vlády) a dále zaměstnance městské hromadné dopravy, kteří jsou členy osádky autobusu, zaměstnance, kteří organizují silniční městskou dopravu a členové osádky autobusu linkové osobní dopravy, u které délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km (§ 2, písm. d) uvedeného nař. vlády). Pro kategorii zaměstnanců v silniční dopravě, určenou § 2, písm. a) uvedeného vl. nař. platí podle § 3, písm. a) tohoto vl. nařízení, že pracovní dobou člena osádky autobusu není doba čekání mezi spoji ve veřejné linkové osobní dopravě v rámci linky časově a místně určené jízdním řádem. To ale neplatí pro kategorii zaměstnanců městské hromadné dopravy, kteří jsou členy osádky autobusu, zaměstnance, kteří organizují silniční městskou dopravu a členové osádky autobusu linkové osobní dopravy, u které délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km (§ 2, písm. d) uvedeného nař. vlády). Pracovní doba těchto zaměstnanců je speciálně upravena V. hlavou nař. vl. č. 589/2006Sb., která neobsahuje Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Pešková

zvláštní úpravu pracovní doby a doby odpočinku těchto zaměstnanců. Jinými slovy, na úpravu pracovní doby zaměstnanců, uvedených v § 2, písm. d) nař. vl. č. 589/2006Sb. se nevztahuje obecná úprava pracovní doby pracovníků v silniční dopravě, uvedená v § 3, písm. a) tohoto vl. nařízení. Na základě tohoto právního názoru soud považuje žalobní návrh na úhradu mzdy v plné výši i za dobu čekání mezi spoji ve veřejné linkové osobní dopravě u spojů do 50 km a v městské hromadné dopravě, co do svého základu za důvodnou. Dále ve vztahu k argumentu žalované, že podle kolektivní smlouvy, uzavřené žalovanou, se ZOOS Odborového svazu dopravy Chrudim pro roky 2016 – 2017 u řidičů autobusů do pracovní doby nezapočítává souvislé přerušení práce v délce trvání 16 a více minut, je soud toho názoru, že pokud řidič autobusu městské hromadné dopravy nebo na lince nepřesahující 50 km čeká na další spoj, jako tomu bylo v předmětných případech, nemůže se jednat o přerušení práce, protože tento zaměstnanec nemůže volně nakládat se svým časem. Ve vozidle má věci, za které odpovídá, včetně tržby, odpovídá i za svěřené vozidlo samotné. Linku končí v místě, které je mu určeno. Jedná se o krátký časový úsek, to vše vylučuje svobodné rozhodování o nakládání s časem. Proto je soud toho názoru, že se při čekání na další spoj nemůže jednat o přerušení práce, spíše se soud přiklání k tomu, že se jedná o překážku na straně zaměstnavatele, kterou může ovlivnit vytvářením jízdního řádu.

12. Soud je toho názoru, že namítané ustanovení kolektivní smlouvy je v rozporu se zásadou spravedlivého odměňování žalobce jako zaměstnance (§ 1a, odst. 1, písm. c) zák. práce), zkracují jej na jeho právu na spravedlivou odměnu, proto k tomuto ustanovení kolektivní smlouvy soud podle § 23, odst. 1 zákoníku práce nepřihlížel. Soud je dále toho názoru, že určení turnusů a určení služeb, nemá funkci oznámení, že zaměstnanec pracuje v dělených směnách. Jedná se v podstatě o příkaz k práci zaměstnanci, která závisí na možnostech zaměstnavatele a jeho schopnosti využít pracovní dobu zaměstnance. Neschopnost zaměstnavatele organizovat jízdy a sestavit jejich grafikon tak, aby pracovní doba zaměstnance byla maximálně využita, nemohou jít k tíži zaměstnance. Z těchto důvodů soud považuje i výpovědi slyšených svědků [redacted] a [redacted] za mylné v jejich závěrech, i když ohledně existence plánu turnusů a jednání s řidiči potvrdili tvrzení žalované strany.
13. Žalobce požadoval doplatek za měsíce červen 2015 až prosinec 2016. Bylo nesporné, za kolik hodin i to, že za tento čas obdržel odměnu ve výši 50 Kč za hodinu. Bylo prokázáno mzdovými výměry, že jeho mzda v době od 1.2.2015 do 31.12.2015 měla činit 87 Kč za hodinu a v době od 1.2.2016 částku 95 Kč za hodinu. S ohledem na závěr, že mu tato mzda měla být vyplácena i v době čekání mezi spoji, soud shledal žalobu důvodnou v celém rozsahu, proto jí vyhověl, a to včetně požadovaných úroků z prodlení s přihlédnutím k tomu, že v pracovní smlouvě byl sjednán výplatní termín pro mzdy žalobce, ve kterém i tato část mzdy měla být vyplácena.
14. Pro plný úspěch žalobce ve věci mu soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu nákladů řízení ve výši zaplaceného soudního poplatku 2.686 Kč a 4 x 300 Kč paušální náhradu podle § 151, odst. 3 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Chrudim 9. července 2019

JUDr. Antonín Libra v.r.
předseda senátu